

ROUŠKA

ročník 29

číslo 3/26

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín, mobil: 732 393 316

email: info@bohumin.charita.cz, www.bohumin.charita.cz

Facebook Charita Bohumín, Instagram Charita Bohumín ([charita.bohumin](https://www.instagram.com/charita.bohumin))

SÍLA TICHÁ

Možná je to už určitý stereotyp, ale s blížícími se měsíci prázdnin mám vždy představu, že se mi podaří vystoupit ze zaběhaného rytmu, a dovedu se otevřít jiným prožitkům než obvykle. Pojí se s tím přání najít aspoň tu a tam chvíle samoty a ticha, a jisté očekávání toho, co mi mohou přinést. Škoda, že někdy po tom netoužím dost opravdově, a tak příležitosti občas proklouznou. A přece ticho a k tomu i samotu opravdu pro rytmus a smysl života potřebujeme.

Možná nám ticho někdy připadá jako nějaký luxus, který si nemůžeme dovolit. Je přece tolik věcí, které musíme stihnout, je tolik informací, které musíme zpracovat, je tolik televizních pořadů, dokumentů, přenosů, které musíme zhlédnout. Zkrátka na ticho nemáme nejen chuť, ale ani čas. Ten čas nám připadá ztracený, nevyužitý, protože jsme během života, životním stylem a kulturou užítka naprogramovaní na výkon, na potřebu satisfakce z každé chvíle.

Posedět v přírodě nebo na balkóně ve svěžím ránu, nebo alespoň se dívat otevřeným oknem a nechat na sebe doléhat zpěv ptáků, pozorovat chvění listů stromů, barvu květin, a ani letní déšť bubnující na střechu, do oken nebo na parapet neztrácí na výmluvnosti. To už může být cesta k tichu, první snaha soustředit se a vnímat něco, co nezávisí na nás, co je nám darováno, co má svou vlastní krásu a svůj hluboký a tajemný smysl. V tomto uvědomění se obrací naše soustředění a pozor-

nost do vlastního nitra. Něco z toho se mne přece také dotýká, z krásy a pokojného plynutí věcí kolem. Klademe si otázky, ke kterým jsme možná neměli odvahu. Jaké je mé místo v tomto Božím světě, za čím se honím, co dává mému životu smysl? Co se mne nejvíce dotýká nebo čeho se naopak bojím? A věřím, že jsme v tomto okamžiku schopni setrvat v blahodárnosti ticha, ze které se rodí poznání a pravda, ve které dáváme prostor Božímu doteku a Slovu.

Guy Gilbert, kněz a vychovatel mládeže, v jedné ze svých knih píše o působení ticha takto:

Ticho v sobě nese neuvěřitelnou sílu. Takovou, která v první řadě dovoluje ptát se na sebe. Klást si otázky: „Kdo jsem?!, „Kam směřuji?“, „Co mě vede k jednání?“. Nemůžeme před nimi celý život unikat, když se honíme za vším možným, ale sebe vynecháváme. Na tyto životní otázky si odmítáme odpovídat. Možná máme z odpovědí strach právě kvůli závazkům, které mohou podněcovat, a obrátům v jednání, jež mohou navodit.

Někde jsem také četl: ***Ticho je v duchovním životě „živnou půdou“ – umožňuje růst, zrání i hlubší poznání. Není to prázdnota, ale prostor, kde se rodí smysl, pokoj a vnitřní svoboda.***

Přejme si takové chvíle i za cenu toho, že pro chvílku ticha ztratíme něco, co doposud považujeme za nepostradatelné. Zisk převyší všechna uspokojení, emoce, rozptýlení a prožitky. Je to podobné tomu, co Ježíš radí svým učedníkům: neshromažďujte si poklady na zemi, ale v nebi – nejen z pohledu toho, co lze ztratit (rez, mol, zloději) a co skutečně vytrvá, ale pro snahu objevovat skutečné poklady v nás – kde je tvůj poklad, tam bude tvé srdce (Mt 6,19-21).

Ticho má v sobě neuvěřitelnou sílu. Kéž bychom to třeba letos nějak zakusili.

Požehnaný čas prázdnin.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Za klid a mír ve světě,
v naší vlasti,
za naše blízké
i nás samotné.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- Za rodinu, která náhle ztratila nejbližší osobu
- Za čerstvé absolventy středních a vysokých škol, aby našli své uplatnění
- Za projekty Charity Bohumín

DŮLEŽITOST SPOLUPRÁCE

Když jsem přesně před 36 lety nastupovala do svého prvního zaměstnání v psychiatrické nemocnici, bylo to hodně složité období. Paní, za kterou jsem do práce nastupovala, odcházela do důchodu. Na předání agendy jsme měly jeden den. Její slova „mě taky nikdo nezaučoval, tak si porad' sama“, nikdy nezapomenu. Takže jsem se naučila telefonovat a žádat o rady a pomoc, kde se dalo. Myslím ale, že to všichni známe. Jak je důležitá pomoc druhých a spolupráce.

Toto číslo Roušky bychom chtěli věnovat právě SPOLUPRÁCI.

Protože na ní velmi často stojí péče o naše klienty a pomoc pro zlepšení či vyřešení jejich mnohdy tíživé životní situací.

Mohu-li si dovolit soudit, tak právě spolupráce je typickým znakem pro město Bohumín. Spolupracujeme s úřady, nemocnicemi, jinými službami, rodinami, ale také navzájem mezi sebou a našimi službami. Spolupráce je otevřená a vždy má jediný cíl: pomoci konkrétnímu člověku nebo konkrétní věci, která dále pomáhá.

Posuďte sami.

Zdeňka Kniezková Brňáková

SPOLUPRÁCE MEZI NAŠIMI SLUŽBAMI

Jak je již známo, Charita Bohumín má kromě domovů pro seniory také další sociální služby zaměřující se na odlišné cílové skupiny. Ač se může na první pohled zdát, že klienti těchto služeb toho nemají příliš společného, v dnešním článku bych chtěla vyzdvihnout spolupráci mezi všemi našimi službami.

V největší míře spolupracujeme s odlehčovací službou sv. Kláry v Bohumíně. Několik našich současných i bývalých klientů tuto službu využívalo a podařilo se tak zajistit plynulý přechod mezi službami bez pobytu ve zdravotnickém zařízení a hospitalizaci v léčebně dlouhodobě nemocných. Největší pozitivum vidím v tom, že stejně jako v naší službě personál odlehčovací služby klade důraz na zásady ve formě individuálního přístupu, lidskosti, úcty a respektu ke klientovi. Pracovníci klienty dobře znají a můžeme si tak navzájem předat důležité informace, které pak klientovi velmi pomohou při přechodu do jiné služby s adaptací na nové prostředí. Mnohokrát jsem se setkala také s přáním klienta zůstat v Charitní organizaci a za každé takto splněné přání jsme velmi rádi.

Spolupráce domova pro seniory s Nízkoprahovým denním centrem pro osoby bez přístřeší a Noclehárnou sv. Martina se může jevit na první

pohled jako zvláštní, ale je velmi důležitá a potřebná. V případě, kdy naši službu klient opustí, se často setkáváme s laskavým gestem rodiny, která nám zanechá oblečení nebo další věci, které s jejich vědomím předáváme do Charitního šatníku. Z Charitního šatníku pak věci putují tam, kde jsou nejvíce potřeba, a to právě mezi klienty bez přístřeší.

Spolupráce mezi službami funguje i opačným směrem. Často se nám stává, že do Občanské poradny v Bohumíně zamíří lidé, kteří zde nabídnou například inkontinenční nebo kompenzační pomůcky, které se poté dostanou k nám a mohou tak pomoci našim klientům.

Na závěr bych ráda dodala, že jsem velmi šťastná, že spolupráce mezi službami takto funguje, za každou svou kolegyni jsem velmi ráda. 😊 Chtěla bych také poděkovat všem dárcům. Bez nich bychom nemohli radost a potřebné věci posouvat dále tam, kde jsou nejpotřebnější.

*Mgr. Michaela Lietavová,
sociální pracovnice Domova pro seniory U Kaple Dětmarovice*

SPOLUPRÁCE S BOHUMÍNSKOU MĚSTSKOU NEMOCNICÍ

Spolupráce je stěžejním prvkem práce v sociálních službách a není to jen o spolupráci mezi jednotlivými pracovníky týmu, službami Charity Bohumín ale také s jinými organizacemi. V rámci sociální práce v domově pro seniory velmi často komunikují se zdravotně-sociální pracovníci Bohumínské městské nemocnice paní Miriam Hanákovou, kterou bych Vám velmi ráda představila v rozhovoru níže.

Miriam, můžeš čtenářům přiblížit, jaká je role zdravotně-sociální pracovnice v Bohumínské městské nemocnici? Co je tvá pracovní náplň?

Jako zdravotně-sociální pracovnice nemocnice poskytují komplexní pomoc a podporu pacientům, kteří se pro nepříznivý zdravotní stav nebo nepříznivé sociální zázemí dostali do situace, kterou nejsou schopni sami řešit. Jsem součástí multidisciplinárního zdravotnického týmu nemocnice. Úzce spolupracuji s rodinou pacienta, sociálními odbornými úřady práce, soudy, organizacemi poskytujícími terénní, ambulantní a pobytové sociální služby. Poskytuji sociální poradenství pacientům a jejich rodinám. Poskytuji pacientům pomoc při zajištění pobytových sociálních služeb (pomáhám i s vypsáním žádostí), předávám kontakty na terénní sociální a zdravotní služby, poskytují pomoc při vyřízení osobních dokladů (občanský průkaz, průkaz pojištěnce), zajištění dosílky důchodu do nemocnice, pomoc při vyřízení příspěvku na péči, případně dalších sociálních dávek, pomoc při vyřízení zvláštního příjmu dávky důchodového pojištění, zajišťuji úhrady SIPA a složek (pokud pacienti nemají osoby blízké). Podávám podněty soudu k přezkoumání svéprávnosti a jmenování opatrovníka u pacientů, kteří nejsou schopni zajišťovat si své osobní záležitosti s ohledem na svůj zdravotní stav (správu svého majetku, hájení svých práv a zájmů). Je to práce velice rozmanitá.

Jakou roli v této oblasti hraje Charita Bohumín?

S Charitou Bohumín spolupracuji velice často. Ze strany pacientů jsou podávány žádosti o přijetí do Charitního domu pokojného stáří sv. Františka, Domova pro seniory U Kaple Dětmárovice. Rodinám předávám kontakty na pobytové odlehčovací služby v Charitním domě sv. Kláry. V případě pacientů/osob bez přístřeší spolupracuji s Nízkoprahovým denním centrem/Noclehárnou sv. Martina/Charitním šatníkem.

S jakými službami Charity Bohumín spolupracuješ nejčastěji?

Nejčastěji spolupracuji s Charitním domem pokojného stáří sv. Františka, Domovem pro seniory U Kaple Dětmárovice a Charitním domem sv. Kláry.

Jak probíhá spolupráce v praxi?

S pracovníky jednotlivých služeb Charity Bohumín jsem v telefonním nebo e-mailovém kontaktu.

Můžeš uvést konkrétní příklad?

Nejčastěji se jedná o podání žádostí do pobytových sociálních služeb, kdy žádosti následně urgují, s pracovníky Charity Bohumín aktualizujeme informace týkající se žádostí, případně domlouváme nástup.

Pokud potřebuji zajistit pro pacienta oblečení, kontaktuji vedoucí Nízkoprahového denního centra/Noclehárny sv. Martina, a oblečení je poskytnuto z Charitního šatníku.

V čem vidíš největší přínos naší spolupráce?

Největší přínos spolupráce s Charitou Bohumín vidím v tom, že komunikace s pracovníky je na přátelské úrovni a vždy se snažíme o to, abychom sociálně potřebným pomohli v co nejvyšší míře.

Máš nějaké přání do budoucna?

Přála bych si, aby se lidé k sobě navzájem chovali s úctou a respektem.

Moc děkuji nejen za čas věnovaný tomuto rozhovoru, ale hlavně za tvou práci. Jsi člověk na pravém místě! 😊

*Michaela Mičová,
vedoucí Charitního domu pokojného stáří sv. Františka*

PŘÍBĚH PANÍ KVĚTY

Něco o významu spolupráce také od nás z Pudlova 😊

Naše Pudlovská divize poskytuje dvě, na sebe vzájemně navazující sociální služby, určené stejné cílové skupině. Vzájemná spolupráce a komunikace mezi pracovníky je tedy zcela namístě, nicméně i přes veškerou snahu se mnohdy neobejdeme bez pomoci „zvenčí“. Tak a tady je

ten kámen úrazu. Jen pro příklad v obecné a nám všem blízké rovině – my, když máme trable vztahové, obrátíme se na rodinu nebo přátele. Zdravotní problém? Prostě navštívíme svého obvodáka, který nás případně odešle se žádankou k dalšímu vyšetření a někteří šťastlivci mají i svého zubaře ☺...takže ano, problém sice máme, ale také máme někoho, s kým se o něj podělíme, s kým jej případně i vyřešíme. Máme kolem sebe ty, kteří v danou chvíli poradí, utěší či povzbudí a navzdory všem problémům můžeme být o něco klidnější, protože jsme více či méně „zasítování“.

V případě našich klientů je to jiné. Jejich sítě, nebo spíše jejich zbytky, asi nikdy nepatřily k nejpevnějším, a proto vyspravit je alespoň z části je mnohdy nadlidský úkol pro všechny zúčastněné.

Například paní Květa, žena kolem čtyřicítky. Na „ulici“ byla již pár let, ale většinou to bylo, jak říkala, v pohodě. Měla vedle sebe svého přítele a s ním šlo všechno tak nějak samo, nevadilo ani občasné bydlení ve stanu, když nebylo nic jiného. Přítel však nastoupil výkon trestu. Teprve teď byla Květa skutečně sama. Jasně, měla nějaké ty známé, ale ti na tom byli více méně podobně. S matkou, která vychovala jejího čerstvě dospělého syna, udržovala pouze sporadický kontakt výhradně přes telefon. Když začala využívat naše služby, nebyla na tom nejlíp psychicky ani fyzicky, nicméně byla odhodlaná se konečně postavit na vlastní nohy. Aktivně si hledala práci, pečovala o svůj vzhled... Postupně se však začaly objevovat různé zdravotní obtíže včetně masivního výsevu lupenky, který do té doby byla schopna zvládat s pomocí mastiček. Pak přišel dopis od přítele a v něm mimo jiné stálo, že mu po nástupu do výkonu diagnostikovali hepatitidu C a ihned jej zařadili do léčebného programu. Klientka nato podstoupila vyšetření u lékaře, který potvrdil nákazu i u ní a doporučil ji obrátit se na specializovanou kliniku. Byl duben, na klinice jí sdělili, že se dostala do pořádku, léčba může být zahájena odhadem v listopadu? Veškeré plány na nový a lepší život se jí postupně rozplývaly a my přemýšleli, zda neexistuje jiná cesta? Proto jsme s jejím svolením oslovili pracovníky z Renarkonu, ti zjistili možnosti a zajistili Květě v řádu několika dní léčbu v Brně. Počáteční potíže s adaptací na léky překonala a opět začala plánovat novou budoucnost

a tentokrát společně s mámou a synem, s kterými si volala stále častěji a došlo i na osobní setkání zde na denním centru. A pak jí matka nabídla pomoc s hledáním zaměstnání i bydlení poblíž ní a syna. Květa byla nadšená, v říjnu současně nastupovala do zaměstnání a přestěhovala se na ubytovnu. Po zkušební době si pronajala byt. SKUTEČNÝ BYT. Ve stejném domě, kde žije její matka a syn. To bylo někdy v únoru. V době, kdy by nejspíš teprve podstupovala léčbu nemoci, která by ji mezitím připravila o zbytek sil i snů.

Je červen a my doufáme, že její síť je zase stabilní a bezpečná. Pro nás FAKT HAPPY END 😊

Chvála každému, kdo je ochoten jakkoli pomoci, ať už jde o kolegy z návazných sociálních služeb, lékaře, úředníky... Děkujeme za sebe i za naše klienty a přejeme všem čtenářům Roušky a potažmo i našim fanům maximálně pohodově užití letní dny 😊

*Žaneta Bébarová,
vedoucí Denního centra a Noclehárny sv. Martina*

JAK TO V PRAXI FUNGUJE

Milí čtenáři Roušky,

naše odlehčovací služba slavila na začátku roku šest let od svého otevření. Měla jsem možnost zažít její začátky, vidět i prožít mnohé překvapivé i krizové situace v životech našich klientů i žadatelů. Jako služba primárně spolupracujeme s pečujícími osobami, nicméně v průběhu let jsem si v mnoha situacích uvědomovala, jak je dobře, že jako organizace nežijeme na „pustém ostrově“ a máme v Bohumíně návazné služby a instituce, na které se lze obrátit. Ve svém dnešním příspěvku bych na ně chtěla poukázat a také za dobrou spolupráci poděkovat.

Na mnoha sociálních šetřeních si s lidmi vyprávím o tom, že existuje pečovatelská služba a tom, co jsou byty zvláštního určení. Jsem ráda, že

pro tyto případy s sebou nosím kontakt na paní Voráčovou z Centra sociálních služeb Bohumín. I když je rodina někdy přesvědčena, že řešením je domov pro seniory, pro nedostatečnou kapacitu nebo naopak díky značné soběstačnosti žadatele, to nemusí být vždy vhodné řešení akutní situace. Bydlení s méně bariérami nebo pečovatelská služba mohou klientovi potřebu domova pro seniory oddálit. V případě potřeby takové služby jsme schopni, díky naší Půjčovně kompenzačních pomůcek, pomoci zařídit vše potřebné pro domácí péči v krátkém čase.

S Půjčovnou kompenzačních pomůcek naši službu nakonec nespojuje pouze jeden areál. Nejednou se našimi klienty stali lidé, kteří si původně přišli půjčit pomůcku a díky tomu se o možnosti využít odlehčovací službu dozvěděli. Příkladem může být paní Anna, pro kterou rodina na podzim zapůjčila postel. Rodina poskytuje péči ve spolupráci s pečovatelskou službou a blízkým okolím. Z důvodu rekonstrukce bytu však s rodinou řešila, kde bude po tuto dobu bydlet a kdo se o ní postará. Domácnost nikoho z blízkých naneštěstí nepřipadala v úvahu. Její blízcí byli díky spolupráci s půjčovnou o naší službě obeznámeni, proto u nás na začátku roku mohla najít „přechodné útočiště“ a vrátit se pak zpět do funkčního bytu. Jindy si zase u nás klient vyzkouší nový typ kompenzační pomůcky a po ukončení pobytu si jí zapůjčí z půjčovny.

Další oblast spolupráce, která je pro klienty prospěšná tvoří komunikace s nemocnicí, a to především se sociálním úsekem. Za spolupráci se sociální pracovnící paní Miriam Hanákovou jsem velmi ráda a jsem si jistá, že to takto vidí i mnozí z pečujících. Když se blízkým najednou zhorší zdravotní stav, rodiny a blízcí si často neví rady. Nemají jistotu, že péči o svého blízkého po hospitalizaci zvládnou. Za těch pár let mnoho rozhovoru začalo větou: „paní sociální z nemocnice mi na vás dala kontakt“. Někdy po tomto rozhovoru a návštěvě žadatele dohodneme službu, jindy doporučí využití služby vhodnější. Pro velkou skupinu lidí to bývají chvíle, kdy poprvé potřebují příspěvek na péči. Pokud do té doby nemohli požádat v nemocnici, je i pomoc s jeho vyřízením činnost, které se společně věnujeme. Jsem ráda, že mohu s čistým svědomím klienty uklidnit, že pracovníci místního Úřadu práce se bát nemusí a že průběh vyřizování nároku na příspěvek s nimi hravě zvládnou.

Pozitivní zkušenosti mám také se sociálními pracovníci bohumínských domovů pro seniory a bohumínskými veřejnými opatrovníky. Pokud bych tedy měla svůj příspěvek něčím zakončit, bylo by to vděčností za všechny, kteří pracují ve službách i ostatních pomáhajících institucích a za možnost vzájemné spolupráce.

*Monika Adámková,
vedoucí odlehčovací služby Charitního domu sv. Kláry*

INFORMACE K PROPOJENÍ POTŘEBNÉ POMOCI

Duševní zdraví je stále více aktuální téma dnešní doby. I v naší Občanské poradně v Bohumíně se setkáváme s klienty s duševním onemocněním. Rádi bychom se s vámi podělili o dva příběhy, ve kterých i jednoduchá informace dokáže propojit potřebnou pomoc.

První příběh je o klientovi, který je již téměř rok v pracovní neschopnosti (na nemocenské) pro své dlouhodobé duševní onemocnění a přišel mu dopis, že si může požádat o výplatu nemocenské po uplynutí podpůrní doby. Nevěděl si však vůbec rady s tím, co to je a jak to má udělat. Proto navštívil naši poradnu, kde jsme dopis přečetli, vyhledali žádost a společně vyplnili. V praxi se však často stává, že žádostem nevyhoví a výplatu nemocenské neprodlouží. Pak bude bez financí a měl by se jít evidovat na Úřad práce, požádat si o sociální dávky a případně si hledat novou práci. S ohledem na jeho psychický stav se však na jakékoliv vyřizování necítí a bude zřejmě potřebovat pomoc terénního doprovodného pracovníka, kterou naše poradna neposkytuje. Pro případ potřeby jsme mu tedy předali informace (včetně kontaktů) o ambulantní i terénní sociální službě Slezské diakonie RÚT Bohumín, sociální rehabilitace, která podporuje lidi s duševním onemocněním nebo mentálním postižením z Bohumína a okolí v naplňování jejich cílů v osobním a pracovním životě.

Druhý příběh je pak o klientce, která dochází ambulantně na psychiatrii a psychoterapie a snaží se své duševní zdraví řešit. Přesto se však pokusila o sebevraždu, když zjistila, že se s ní chce její manžel rozvést a mít společné malé dítě ve své péči. Přicházela se za námi do poradny poradit, co může v takové situaci dělat a jak ji řešit. Vždy byla v anonymitě, bezpečném a důvěrném prostředí vyslechnuta, pochopena a adekvátně ošetřena a nasměrována, a to právě i na zmíněnou sociální sužbu RÚT Bohumín, o které u nás slyšela poprvé. Za nějaký čas se na nás obrátila znovu ohledně poradenství, jak získat bezplatného právníka, jak odepsat na výzvu soudu ohledně rozvodu a dítěte a jak naložit s novým bydlením, které si našla (a s ním související nájemní smlouvou a posléze s jejím ukončením, aby vše měla v pořádku). Také vyzdvihla, že už využívá velmi prospěšnou a podporující službu sociální rehabilitace RÚT, za kterou byla moc ráda. A i my jsme rádi, že jsme poskytnutím informací o službě propojili toliko potřebnou pomoc. Těší nás vidět, že právě ono propojení a spolupráce má smysl a skutečný dopad do každodenních životů klientů. Přikládáme kontakty pro případnou potřebu:

Charita Bohumín

Občanská poradna v Bohumíně
Štefánikova 957, 735 81 Bohumín

 739 002 717

 poradna@bohumin.charita.cz

 bohumin.charita.cz/jak-pomahame/obcanska-poradna-v-bohumine

Slezská diakonie

RÚT Bohumín, sociální rehabilitace
Nám. Svobody 7, 735 81 Starý Bohumín

 731 194 012, 734 874 311, 734 872 588, 732 597 352

 rut.bo@slezskadiakonie.cz, rut.bohumin@slezskadiakonie.cz,

rutbohumin@slezskadiakonie.cz, rutbohumin.peer@slezskadiakonie.cz

 RÚT Bohumín, sociální rehabilitace | Slezská diakonie

*Martina Horváthová,
sociální pracovnice Občanské poradny v Bohumíně*

SPOLUPRÁCE TROCHU JINAK....

Ve středu 20. května jsme se společně vydali na výlet do Frýdku, kde jsme se zúčastnili diecézní pouti. Výletu se zúčastnila aktivizační pracovníce, koordinátorka péče a dvě naše klientky, které si celý den velmi užily a odvážely si příjemné zážitky.

Po příjezdu do Frýdku jsme navštívili Baziliku Navštívení Panny Marie, která nás okouzila svou jedinečnou atmosférou, klidem a krásnou architekturou. Společně jsme si prošli okolí kostela, užívali si příjemné

počasí a nasávali slavnostní atmosféru poutního dne. Diecézní pouť Charit 2026 ve Frýdku vedli biskup Martin David a prezident Diecézní charity ostravsko-opavské Jan Larisch. Klientky měly možnost sledovat vše z první řady. Byly nadšené především z přátelské atmosféry a možnosti poznat nové prostředí. Takové společné chvíle přinášejí seniorům nejen nové zážitky, ale také pocit sounáležitosti, radosti a aktivního trávení volného času.

Další příjemné dopoledne jsme prožili během výletu do Karviné, kde jsme ve středu 27. května navštívili putovní výstavu ručních výrobků seniorů z okolních měst a obcí. Výstava byla plná nádherných ručních prací, kreativních nápadů a inspirativních výrobků, na kterých se podíleli také naši senioři. Dvě naše klientky se výstavy aktivně zúčastnily se svými výrobky – krásnými ručně vyráběnými košíčky, které samy vytvořily. Velkým zážitkem pro ně bylo nejen vidět své práce vystavené, ale také možnost hlasovat pro nejhezčí výrobek celé výstavy.

Po prohlídce výstavy jsme si dopřáli chvíli odpočinku při posezení v kavárně u stadionu. Hned po příchodu nás upoutala velká vitrína plná nádherných zákusků, až oči přecházely. Vybrat si nebylo vůbec jednoduché – vitrína byla plná krásně zdobených dortíků, řezů a sladkých dobrot nejrůznějších druhů. Každý si nakonec našel svůj oblíbený zákusek a společné posezení u kávy a sladké tečky příjemně zakončilo výlet.

Cestou zpět do Dětmarovic jsme se ještě projeli po okolí Karviné a připomněli si některá známá místa tohoto města. Projeli jsme kolem Lázní Darkov, které jsou známé svou dlouholetou lázeňskou tradicí, kolem karvinské polikliniky a restaurace U Tesarčíka v Karviné-Hranicích. Klientky měly radost, že si mohly připomenout známá místa a zároveň si užít příjemnou projížďku jarní krajinou.

V dalších dnech proběhlo slavnostní předávání ocenění za účasti starostů všech zúčastněných obcí. Za obec Dětmarovice se slavnostního aktu zúčastnili starosta obce Ing. Ladislav Rosman a Bc. Šárka Kepenysová, tajemnice Obecního úřadu Dětmarovice. Společně předali ocenění naší klientce, paní Heleně Štvrtnové, která získala cenu za nejlepší výrobek za obec Dětmarovice. Tento úspěch nám všem udělal velkou radost a je krásným oceněním její šikovnosti, trpělivosti a kreativity. Paní Helena Štvrtnová si ocenění velmi váží a všem, kteří jí dali svůj hlas a podpořili její práci, srdečně děkuje.

Oba květnové výlety byly pro všechny zúčastněné zpestřením běžných dní, přinesly mnoho úsměvů, dobré nálady a společných okamžiků, na které budeme vzpomínat.

*Kateřina Oršulíková,
aktivizační pracovník Domova pro seniory U Kaple Dětmarovice*